

ΜΗΝΑΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ

1990

ΕΤΟΣ Α'

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 12

Η
Φ
Ω
Ν
Η

ΤΗΣ

ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΜΕΓΑΛΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 62
Τ.Κ. 45333

ΤΗΛ. 37662

ΤΟΠΙΚΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΧΛΑΔΕΑΣ

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Η εφημερίδα μας συμπλήρωσε ένα χρόνο ζωής. Είναι χρονιάρικο μωρό.

Εντονες ανησυχίες, είχαμε από καιρό. Βασανίζαμε το μυαλό μας. Διερωτώμεθα αν θα κάνουμε την έκδοσή του έντυπου, αν είναι χρήσιμη η εφημερίδα στον τόπο, στην ιδιαίτερη πατρίδα μας, αν θα ανταποκριθεί στα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις των αναγνωστών, αν τέλος πάντων, θα μπορέσουμε πάνω από όλα να καλύψουμε τις οικονομικές υποχρεώσεις, που θα δημιουργούμε κάθε μήνα.

Και άλλα πολλά μα πάρα πολλά ταλάνιζαν την σκέψη μας.

Όλες αυτές οι νοησιαρχικές διεργασίες και προβληματισμοί ξεπεράστηκαν με την βοήθειά σας αγαπητοί μας αναγνώστες.

«Το μάτι είναι κιοτής κι η πλάτη παλληκάρι».

Με την αμέριστη, θερμή οικονομική σας συμμετοχή κατά πρώτο λόγο και την ευ

γενική συμπαράστασή σας με ύλη, περιεχόμενο, δαγλμένο από τα σπλάχνα των κατοίκων της περιοχής Λάκκας Σουλίου κατά δεύτερον και ουσιώδη λόγο.

Κι εμείς μαζί σας κάναμε τη θεωρία πράξη.

«Με το νου πλουταίνει η κόρη με τα λόγια η κυρά» λέει η παροιμία. Παρεμποδίσαμε τα λόγια, τη θεωρία σαν ανασταλτικό παράγοντα προόδου και ευημερίας. Θεωρήσαμε την πράξη θεραπευτικό μέσο αναβάθμισης του τόπου.

Είναι σίγουρο αγαπητοί μας, άνθρωποι που κρατάνε δυνατά τον έρωτα μέσα τους για τα κειμήλια της ιδιαίτερης πατρίδας τους και πασχίζουν να μεταδώσουν την αγάπη αυτή, μεταδίδουν το αίσθημα «του ωραίου, του μεγάλου και τ' αληθινού». Αξίζει κάθε έπαινος και υπερηφάνεια. Στη χρονική διάρκεια του έτους που πέρασε καλύψαμε μέρος του όλου φάσματος εις

την περιοχή σε αρκετούς τομείς.

Στον Εθνικό τομέα, με ιερό χρέος, αναφιλάφησαμε ιστορικά, τοπικά γεγονότα γι

α την καλλιέργεια του φρονήματος του πατριωτισμού.

Στον τομέα της αναβάθμισης της περιοχής και του διότι οτικού επιπέδου των κατοί-

κων συμβάλλαμε με προσωπικές παραστάσεις και δια της πέννας, επισημάναμε στις υπηρεσίες του νομού Συνέχεια στην 6η σελίδα

Στη μνήμη του Νίκου Διαμαντή Ομιλία του Προέδρου Τσεριτσάνων στο Κολέγιο Αθηνών

Καλεσμένος από το Κολέγιο Κάντζας Αθηνών ο Πρόεδρος των Πλατανίων κ. Πάντος Δάλλας παραβρέθηκε και μίλησε στους καθηγητές και δασκάλους που τίμησαν σε ειδική εκδήλωση τη μνήμη του συναδέλφου τους ΝΙΚΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΗ. Παρακάτω δημοσιεύουμε την ομιλία του κ. Δάλλας.

Κύριε Διευθυντά του Κολεγίου, κύριοι καθηγητές και

δασκαλοι.

Ενα κοινό «ευχαριστώ» για την οργάνωση της εκδήλωσής σας στη μνήμη του δασκάλου σας ΝΙΚΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΗ, εκ μέρους της Κοινότητας Πλατανίων (Τσεριτσάνων) της γενέτειρας του εκπαιδευτικού, θα αποτελέσει κοινοτυπία.

Μέρες ψάχνουμε τις λέξεις που θα σας κάνουν να πιστέψετε το μέγεθος της ευγνωμο

σύνης που νοιώθουμε για αυτή σας την πανανθρώπινη ενέργεια.

Γι αυτό ο ΝΙΚΟΣ ήταν ένας ασήμαντος δάσκαλος δαγλμένος από τα σπλάχνα ενός μικρού αλλά πανώριου στην ιστορικότητα χωριού, που κατάφερε με τις δικές του μόνο δυνάμεις να ανεβεί όσο ψηλότερα γινόταν σε όλους τους τομείς της ζωής του της τόσο μικρής...

Κατορθώσατε με την εκδήλωσή σας να δείξετε σε όλους, πως πρέπει να αναγνωρίζεται το έργο και η ανθρωπιά οποιουδήποτε ανθρώπου έστω κι αν οι ρίζες του είναι κρυμμένες σε κάποια από κρημηνη πλαγιά ενός βουνού.

Και για το Νίκο μας το βουνό λέγεται ΟΛΥΤΣΙΚΑ, η περιοχή ΛΑΚΚΑ ΣΟΥΛΙ, η απόκρημνη πλαγιά ΤΣΕΡΙΤΣΑΝΑ κι οι ρίζες του κυρ-Θανάσης και κυρά-Πανάγιο Διαμαντή.

Η ενέργειά σας τιμά το Κολέγιο και πιστοποιεί για μια ακόμη φορά, πως πλάθονται αξίες σε αυτό πέρα από τη γραμματισμένη που διδάσκει.

Σας ευχαριστούμε και σας ευχαριστούμε, εμείς οι χωρίανοί του ΝΙΚΟΥ από τα Τσεριτσάνα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
ΠΑΝΤΟΣ ΑΡ. ΔΑΛΛΑΣ

Η ευτέλεια έργων στην υοινότητα Βαργιάδων

Από τον Πρόεδρο της Κοινότητας Βαργιάδων κ. Ευάγγελο Χήρα λάβαμε και δημοσιεύουμε το παρακάτω δελτίο τύπου σχετικά με την εκτέλεση έργων στην Κοινότητά του.

Παρά τα πενιχρά έως ανύπαρκτα έσοδα της Κοινότητάς μας, με την επιμονή και τα συνεχή διαδήματα προς τις αρμόδιες υπηρεσίες της Νομαρχίας Ιωαννίνων για την επιχορήγηση έργων εις την Κοινότητα, κατορθώσαμε να αναστηλώσουμε κατά κάποιο τρόπο το χωριό μας και φυσικά για να σταθεί στα πόδια του όπως και όλα τα χωριά της περιοχής μας απαι-

τείται ειδική μέριμνα της πολιτείας και οπωσδήποτε κίνητρα για την μη ερήμωσή των.

Η επίτευξη του μεγαλύτερου στόχου που είναι το νερό, επισκιάζει όλα τα μικρότερα έργα που έγιναν τον περασμένο χρόνο. Σύσταση υδρευτικού συνδέσμου των Κοινοτήτων Βαργιάδων, Μελιάς Πεντολάκκου χρηματοδότηση αυτού με ποσό περίπου 60 εκατομμυρίων και να το πολύτιμο αγαθό που λέγεται νερό από τις πηγές Λούρου στα σπίτια μας. Η επέκταση του εσωτερικού υδραγωγείου μέχρι και το τελευταίο σπίτι είναι το μελλοντικό μέλημά μας. Στα έργα υποδομής γι

α το μέλλον που αποτελεί πόλο έλξης των νέων ανάγεται η δημιουργία αθλητικού κέντρου με την κατασκευή αρχικά γηπέδου ποδοσφαίρου που έγινε με αυτεπιστασία για την επίτευξη μεγαλύτερου έργου με την ίδια πίστωση και όπως ομολόγησαν οι τεχνικοί της Νομαρχίας Ιωαννίνων είναι ένα από τα πιο όμορφα στο χώρο του ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου του Νομού. Επόμενο μέλημα η κατασκευή λουτρών αφοδευτηρίων, ρεύματος.

Η ομβροδεξαμενή για το πότισμα ζώων στη θέση Σιαδάκι πλαγιές Ολύτσικας ήταν, το τρίτο σπουδαιότερο έργο στην ίδια χρονιά για με

γάλη ανακούφιση των κτηνοτρόφων.

Οι τσιμεντοστρώσεις των δρόμων εντός του οικισμού στη συνέχεια συνετέλεσαν ώστε αυτοί να καταστούν βατοί προς όλες τις γειτονιές χειμώνα κολοκαίρι και φυσικά καθαροί.

Στα προβλήματα συγκαταλέγεται η επικινδυνότητα των χαλικιών της Ολύτσικας και επιβάλλεται η αναδάσωση των πλαγιών του βουνού.

Η συντήρηση του Επαρχιακού δρόμου που διασχίζει το χωριό μας ειδικά στη θέση Γκρεμίνια με την τοποθέτηση κιγκλιδωμάτων και τη σημα

Συνέχεια στην 6η σελίδα

ΘΕΜΑΤΑ

Πορτραίτα

Καπετάν Ευθύμιος Ζήκος
Υπό Θεοδ. Ζήκου Αν/χου ε.α.

ΜΕΡΟΣ 2ον

Η σύγκρουσις των Τουρκικών στρατευμάτων μετά των Αιγυπτιακών τοιούτων εγένετο την 20 Δεκεμβρίου 1832. Οι άνδρες του Ευθυμίου Ζήκου εις τον τομέα των ορίων αναντίω των Αιγυπτίων σαν λιοντάρι και μετά σύντομον μάχην ανέτρεψαν τους Αιγυπτίους και τους καταδίωξαν με κίνδυνον να εγκλωβισθούν διότι τα γειτονικά φίλια τμήματα υπεχώρουν.

Η τύχη όμως ευνόησε τον Ευθύμιον Ζήκον, περιήλθαν εις χείρας των η διοικήσις ενός Αιγυπτιακού Συντάγματος και το κυριότερον το Ταμείον της Μονάδος εις ένα δερμάτινον δυσάκι περιέχον μεγάλην ποσότητα χρυσών λιρών φορτωμένα εις την σέλαν ενός ίππου μαύρου χρώματος (Καρράς).

Μαχόμενοι λυσσώδεις οι άνδρες του Ευθυμίου Ζήκου κατόρθωσαν να απαγκιστρωθούν κομίζοντας αιχμαλώτους αξιωματικούς και οπλίτας, λάφυρα και το μεγάλο λαχείο τον χρυσόν.

Εις την ως άνω σύγκρουσιν τα Αιγυπτιακά στρατεύματα καλλίτερα εξοπλισμένα και οργανωμένα πειθαρχημένα υπό άριστον ηγήτορα τον Ιμπραήμ ενίκησαν τα Τουρκικά στρατεύματα και ακολούτως πλέον είχαν την ευχέρειαν να προελάσουν προς την Κωνσταντινούπολιν. Επακο

λούθησε πνεύμα διαλλακτικό τητος και από τις δύο πλευρές και το επόμενον έτος εις Κιουτάχεια υπεγράφη συνθήκη δια της οποίας ο Ιμπραήμ απεσώρευτο εκ Μικράς Ασίας ελάμβανε δε αυτός και ο πατέρας του το πασαλίκι της Συρίας και των Αδάνων.

Μετά την μάχην εις την Τουρκικήν παράταξιν επακόλουθησε χάος και προπαντός εις δύσκολον θέσιν ήλθον τα αλλοεθνή Σώματα τα οποία ήσαν μακράν των δάσεων αυτών. Οι αιχμάλωτοι που συνελήφθησαν από το τάγμα του Ευθυμίου Ζήκου αφέθησαν ελεύθεροι, κρατήσαν μόνον έναν στρατιώτη μαύρο αράπη δια να τον φέρουν πίσω εις την πατρίδα των δια να ιδή ο κόσμος με τι ανθρώπους πολέμησαν, επιμελώς δε διεφυλάχθη ο χρυσός.

Ο Ευθύμιος Ζήκος με σιδηράν πειθαρχίαν εξησφαλισμένους πλέον από απόψεως διοικητικής μερίμνης αναγκών του τμήματός του οδήγησε τους άνδρες του ως άλλως Ξενοφών από το Ικόνιον εις τον Εύξεινον Πόντον, ναύλωσε πλοία επεδιδάσθησαν και απεβιβάσθησαν εις την Κωνσταντινούπολιν.

Από Κωνσταντινούπολιν μεσω Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Μακεδονίας επεστρεψαν εις την πατρίδα των έχοντες μαζί των τον εναπομείναντα χρυσόν, τον αράπη και τον Καρρά, εν συνεχεία επακο

λούθησε η αποστάτευσις των ανδρών του Σώματος. Αρκετά από τα παλληκάρια του Ευθυμίου Ζήκου έλαβον την προσωνομία Ζήκος, με τον καιρό η προσωνομία έγινε το επώνυμον αυτών Ζήκος.

Αι απόλοιποι του Σώματος Ευθυμίου Ζήκου ήσαν τέσσαρες άνδρες φονευθέντες κατά την μάχην της 20 Δεκεμβρίου 1832. Τον εναπομείναντα χρυσόν ο Ευθύμιος Ζήκος τον διένηκε εις τους άνδρες του Τάγματος ανάλογα με την οικογενειακήν κατάστασιν ενός εκάστου.

Ο αράπης ετέθη υπό την προστασίαν του Ευθυμίου Ζήκου, κατ' αρχήν αι γυναίκες και τα μικρά παιδιά έδλεπαν αυτόν κρυφά, αι μητέρες φοβίζαν τα παιδιά εβα σε φάει ο αράπης, με τον καιρό όμως τον συνήθισαν, τον έδλεπαν με συμπάθειαν του προσέφερον δώρα, ρούχα, τρόφιμα και ο αράπης ευχαριστάς τον έμενος βαπτίστηκε χριστιανός μερίμνη δε του Ευθυμίου Ζήκου πανδρεύτηκε μια ορφανή μεγαλοκοπέλλα στη Ζόριστα όπου από τον γάμον αυτόν εννήθησαν μιγάδες.

Το δερμάτινον δυσάκι ήτο κρεμασμένο εις το κατώγι του Μπάουπα Νικολάκη (έγγονος του Ευθυμίου Ζήκου) μένοι την 23 Ιουλίου του 1943 οπότε οι Γερμανοί πιστόλοισαν τας οικίας των Ζηκικών και μαζί με όλα τα υπάρχοντα απεπεφωδή και αυτό, οι επιδοουείς της δύσεως κατ' έ Β παγκόσμιον πόλεμον απεδείνθησαν χειρότεροι από τους επιδρομείς της Ανατολής.

Η ηρωική πράξις των ανδρών του Σώματος του Ευθυμίου Ζήκου, η ανδρεία και η ικανότης αυτού εγένετο γνωστή εις όλον το Τουρκικόν Στρατόπεδον καθώς και εις την Υψηλή Πύλη και εις ανταμοιβή των υπηρεσιών του εξεδόθη εγκύκλιος δια της οποίας ο Ευθύμιος Ζήκος ανέγνωρίζετο ως γενικός αρματολής της Ηπείρου μέχρι Γρεβενά, διοικητής Χριστιανικών.

Συνέχεια στην 5η σελίδα

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η ηλεκτροδότηση
της Ανω Σμυρτιάς

Παρακαλώ πολύ μέσα από την αληθινή Φωνή της Λάκκας Σουλίου ας ακουσθεί και ένα πρόβλημα σοβαρό που υπάρχει στον συνοικισμό Ανω Σμυρτιάς.

Ο συνοικισμός Ανω Σμυρτιάς αποτελείται από είκοσι ένα σπίτια και μια ωραιότατη εκκλησία την Κοίμησις της Θεοτόκου, την οποία εφτιαξαν οι χωριανοί από δική τους πρωτοβουλία. Είναι ένας από τους παλαιότερους συνοικισμούς της Λάκκας Σουλίου. Το 1972 που έγινε ηλεκτροδότηση της Λάκκας Σουλίου, ηλεκτροδοτήθηκε κι η Σμυρτία εκτός από το συνοικισμό Ανω Σμυρτιάς που αγνοήθηκε σαν να μην υπήρχε.

Μετά από αγώνες του Συλλόγου Σμυρτιωτών Αθήνας εγκρίθηκε η ηλεκτροδότηση του συνοικισμού με την εγγύηση της Κοινότητας και της Νομαρχίας Ιωαννίνων. Με πρωτοβουλία του Συλλόγου Σμυρτιωτών συγκεντρώθηκε το ποσό των 330.000 δραχ. και μπήκε το ρεύμα και στο συνοικισμό το 1984.

Τώρα έρχεται η ΔΕΗ να κόψει το ρεύμα γιατί ούτε η Κοινότητα Σμυρτιάς πληρώνει περίπου 600.000 δραχ. σαν εγγυήτρια, ούτε η Νομαρχία, όπως έγινε σε άλλες

κοινότητες και στην υπόλοιπη κοινότητα Σμυρτιάς.

Οι κάτοικοι της Ανω Σμυρτιάς διαμαρτύρονται γιατί δεν τυχάνουν της ίδιας ταχείας όπως οι υπόλοιποι κάτοικοι του χωριού. Αδυνατούν να πληρώσουν αυτό το ποσό και έτσι κινδυνεύουν να μείνουν χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα, ηλικιωμένοι κάτοικοι συνταξιούχοι του ΟΓΑ και οι υπόλοιποι οικογενείες με μικρά παιδιά.

Ευχαριστούμε για την φιλοξενία

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΓΚΛΗΣ
ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΕΜΑΛΗΣ

Σ.Σ.: Αγαπητοί πατριώτες ο δικός σας προβληματισμός είναι και όλων των συγχωριανών σας. Υποσχόμαστε να επισκεφθούμε τη ΔΕΗ και τη Νομαρχία Ιωαννίνων και στο επόμενο φύλλο θα έχουμε ίσως κάτι να σας πούμε για το θέμα που σας απασχολεί. Ρωτάμε όμως και τον Πρόεδρο της κοινότητας Σμυρτιάς από την στήλη αυτή, τι έχει να μας πει για τα παραπάνω; Ποιά ήταν η δική σας ενέργεια κ. Πρόεδρε; Επιμνημόσυμα να σας κρίνουμε αφού πρώτα έχουμε την θέση που την περιμένουμε σ' αυτόμα.

Η ΦΩΝΗ

ΨΗΣΤΑΡΙΑ «Ο ΜΙΛΤΟΣ»
Μακρυγιάννη 33 Έναντι Νοσοκομείου Χατζηκώστα
ΑΦΟΙ ΚΟΛΙΑΚΗ

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΦΑΝΟΠΟΙΙΑ ΣΕΡΒΙΣ

Χ. ΣΚΟΥΛΙΑΣ — Ε. ΚΡΟΥΔΑΣ
ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΙΑ — ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΑΝΘΕΙΔΩΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ
ΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 52 ΑΝΑΤΟΛΗ τηλ. 39241

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Οδοιπορικό στα χωριά
της Λάκκας Σουλίου

Ηταν λείε κάποτε για την εποχή του Μεγαλέξανδρου για πριν ή μετά ένα μεγάλο κάστρο που είχε όντως τρία στρω και οι βασιλίδες που το κατείχαν ήταν βαθύπλουτοι. Τόσο πολύ χρυσάφι είχαν που σκέφθηκαν και έκαναν ένα υπόγειο θησαυροφυλάκιο για να το κρύψουν. Έτσι άρχισε τη διήγησή του ένας γέροντας στα Σερζιανά, που έφτασε το οδοιπορικό μας. Τα έλεγε με τόση απλότητα και πειστικότητα, που όση ώρα τον ακούγαμε το μυαλό μας έπαιζε στοές υπογειες, παλάτια δαιδαλώδη και παντού αγάλματα χρυσά και φλουριά, εδώ, εκεί, σorous από φλουριά. Παρ' ότι

δρισκόμαστε στον Σκιαδόμιλο για τα Γόρνα (Τρίκατρα) που είχε όντως τρία κάστρα. Κάπου - κάπου υπάρχουν στα θεμέλιά τους. Πολύ συχνά βλέπεις κανείς μεγάλους σγκόλιθους και λαξευτές πέτρες που σχηματίζουν κιβωτίσχημους τάφους. Πως όμως έχει αλήθεια αυτός ο θρύλος που διασώθηκε αναλωτός από την παράδοση; Τα Γόρνα ήταν κατά τους Ελληνιστικούς χρόνους ένα πολύ μεγάλο βασίλειο που εδραζόταν εις οδο του Αχέροντα στα Σουλιώτικα δουνά. Την εποχή εκείνη είχαμε ειδοματολτρεία. Ο κόσμος πίστευε πολύ στην ύπα

ρση του κάτω κόσμου. Πίστευε στον Αδη στο Θεό Πλούτωνα και γενικά στους υποχθόνιους Θεούς. Πίστευε ακόμα στη συνέχεια της ζωής του ανθρώπου που όταν πέθαινε πέραγε από την είσοδο αυτή του Αχέροντα και ο βαρκάρης που λεγόταν χάρωντας τον περνούσε από την Αχερουσία λίμνη και τον κατέδαζε στον Αδη.

Πολύ συχνά για να περνάει καλά ο άνθρωπος τους ζωντανούς πήγαιναν στο Βασίλειο που έλεγχε την είσοδο και έδιναν διάφορα δώρα κυρίως χρυσό για να τα στείλει στον Αδη. Έτσι σιγά - σιγά μαζεύ-

τηκαν πολλά τιμολόγια και κυρίως χρυσά νομίσματα, αργα λματίδια Θεών και ζώων όπως η χρυσή γουρούνα με τα εφτά γουρουνάκια κλπ. Μη έχοντας που να φυλάξει το θησαυρό αυτό ο Βασιλιάς των Γοράνων κατασκεύασε υπόγειο θησαυροφυλάκιο παλάτι. Κι εκεί έβαλε όλα τα υπάρχοντά του για να μην το τρώσει όμως κανείς έκλεισε την είσοδο με φυσικό τρόπο έτσι που να μην φαίνεται. Ανοίγει δε και κλείνει η πόρτα με μαγνητικό τρόπο. Έτσι αν κανείς προσπαθήσει να πάρει κάποιο αντικείμενο να διασφαλείται το μαγνητικό πεδίο και η πόρτα να

κλείνει αυτόματα. (Τούτο το παραμύθι που μπορεί να είναι και αληθινό, το πήραν πολλοί στα σοβαρά και έκαναν ανασκαφή για τον εντοπισμό του θησαυρού ακόμη και το επίσημο κράτος προσπάθησε αλλά μάταιος ο κόπος. Φίλοι αναγνώστες δε θα γράψουμε τίποτε άλλο για αυτόν τον θρυλικό τόπο παρά από τα παραπάνω. Όσοι έχετε κουράγιο πάρτε κασμά και φτυάρι και αρχίστε ανασκαφή, όταν βρήτε το θησαυρό κρατείστε και για μένα ένα χρυσό γουρουνάκι. Πιστεύω το δικαιούμαι.

Ε.Κ.

Ο αρχαιότερος Σύλλογος
της Λάκκας Σουλίου

Την Κυριακή 25—2—90 στο Πνευματικό Κέντρο της Κοινότητας Πλατανίων, ο Μορφωτικός Σύλλογος Τσερίτσων (Πλατανίων) μέσα σε μια ατμόσφαιρα αγάπης και ενθουσιασμού, έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίττα του. Λίγο καθυστερημένα βέβαια, αλλά το συνηθίζει για να συνδυάζεται το ετήσιο αυτό γεγονός με το αποκριάτικο γλέντι.

Παραδρέθηκαν όλοι σχεδόν οι χωριανοί και μετά το κόψιμο της πίττας και ανταλλαγή ευχών επακολούθησε τρικούδερο γλέντι με φωτιές και μασκαράδες.

Αισθητή ήταν η απουσία των κατοικούντων στα Γιαννί

να συγχωριανών μας, αλλά δικαιολογημένη από το εορταστικό τρίήμερο των αποκριών που ο καθένας θέλει να μείνει στην «κούρνια» του.

Ο Μορφωτικός Σύλλογος Τσερίτσων είναι ο αρχαιότερος στη Λάκκα Σουλίου κι έχει να επιδείξει σε τοπικό επίπεδο πλούσιο έργο.

Ιδρύθηκε το 1962 από μια ομάδα φιλοπρόδοον ευέλπιδων νέων και ήταν αποτέλεσμα ενός πνευματικού προσώπου για την προβολή του τόπου μας και των ανθρώπων μας.

Οι πέντε πρώτοι ιδρυτές του Συλλόγου κατ' αλφαβητική σειρά είναι οι Αλεξίου Νικόλαος, Βακάλης Στέφανος, Δάλλας Πάντος, Καραμέτης

Γρηγόριος και Πούλιος Κωνσταντίνος που έκαναν το αξεχάστο εκείνο οδοιπορικό Τσερίτσων — Λίππα — Σιστρούνη — Σουλί — Ποταμιά — Τσεκούρι — Γκιόναλα — Σερζιανά — Αλεποχώρι — Παλαιχώρι — Σιστρούνη και επεπιστροφή.

Αποτέλεσμα της εξάρσης των πατριωτικών αισθημάτων που ζήσαμε ήταν η ιδέα της ίδρυσης ενός συλλόγου Μορφωτικού όπως τον ονομάσαμε για την προβολή του τόπου μας και των ανθρώπων μας.

Την ιδέα της ίδρυσης Μ.Σ. την ενσπέρνησαν αμέσως όλοι οι συγχωριανοί μας για αυτό κι ο Σύλλογος επέτυχε και επιτυγχάνει αξιόλογα αποτελέσματα.

Στην αρχή με τα πενιχρά μέσα που διαθέταμε αρκεστήκαμε σε ομιλίες διαφωτιστικές, σε εορταστικές εκδηλώσεις και συγκεντρώσεις κάτω από τα δαδύσκια πλατάνια της ιστορικής δρύσης των Τσερίτσων.

Υστερα ίδρυσε ο Σύλλογος υποτυπώδη βιβλιοθήκη, Συνέχεια στην 5η σελίδα

Δραστηριότητες του
Συλλόγου Αχλαδέας

Μετά την άτυπη γενική συνέλευση που πραγματοποιήσαν τα μέλη του Συλλόγου μας στις 16 Μάρτη αποφάσισαν την από κοινού συνεδρίαση στο χωριό με την Τοπική Αυτοδιοίκηση και το εκκλησιαστικό Συμβούλιο. Η συνεδρίαση έγινε στο Πνευματικό Κέντρο και κράτησε τρεις ώρες. Συζητήθηκαν θέματα ματα όπως η τύχη του χωριού της Αγίας Παρασκευής, οι εκδηλώσεις των παινηγυριών, η σύμπτηξη της κοινότητας, το νερό, το φως κ.λπ. Η κατάληξη ήταν να σχηματισθούν δυο επιτροπές που θα εξετάσουν ισάριθμα θέματα. Η όλη συνεδρίαση διεξήχθη σε πνεύμα συνενόησης και κατανόησης. Πέρα από τις κατέσειε μαγνητοφώνων κρατήθηκε και πολυσέλιδο πρακτικό τα οποία είναι στη διάθεση κάθε Τσερίτση.

Η αναμνηστική πλάκα του
γυμνασίου Δερβιζιάνων

Την ανησυχία του με επιτολή στην εφημερίδα εξέφρασε ο κ. Βασίλης Καμαρέτσος από τα Δερβιζιάνια τελωνεϊσικός για την αναμνηστική πλάκα του γυμνασίου —λυκειού Δερβιζιάνων και την τύχη της. Ευχαρίστωσ πατριώτη σου γνωρίζουμε τόσο σε σένα, ό

σο και σε κάθε ενδιαφερόμενο, καθώς μας πληροφορήσε η κοινότητα δια του αντιπροέδρου της η επίμαχη πλάκα με τα στοιχεία κτήσης του Διδασκτρίου βρίσκεται σε κάποιο χώρο μέσα στο κτίριο. Δεν απομένει παρά να βρεθεί θέση για να ξανατοποθετηθεί.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδιοκτησία: Λαογραφικού Πολιτιστικού Συλλόγου Αχλαδέας
Υπεύθυνος κατά Νόμο: Χαρίσης Ζήκος - Σπ. Λάμπρου 42-Γιάννινα. Τηλέφωνο: 26184
Υπεύθυνοι σύνταξης: Σπ. Μαρκόπουλος. Τηλ. 28101 — Ευάγ. Κολιάκης. Τηλ. 37662
Τιμή συνδρομητών: 600 δραχ. το χρόνο.

Η Εφημερίδα δέχεται τη συνεργασία όλων των κατογόμενων από τη Λάκκα Σουλί. Δημοσιεύονται όλα εκτός πολιτικών θεμάτων και προσωπικών διενέξεων.

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΗ

★ Η Εφημερίδα εκτυπώνεται στις εγκαταστάσεις της ημερήσιας Εφημερίδας: «ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ».

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Δημ. Κοντουρατζή

ΘΕΜΑΤΑ

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Γράφει ο δάσκαλος Χρήστος Κόκκινης

Το δημοτικό τραγούδι είναι προϊόν της Ελληνικής παράδοσης και μένει ζωντανό μέχρι σήμερα από την παράδοση. Δημοτικά τραγούδια είναι εκείνα τα πνευματικά δημιουργήματα που γίνανε σε περασμένα χρόνια, από απλοϊκούς και αγράμματους ανθρώπους αυτού του τόπου, με απλή έκφραση και αίσθημα πηγαίο. Οι πολιτικές, οι κοινωνικές και άλλες συνθήκες ζωής των ανθρώπων εκείνων ήταν πάρα πολύ διαφορετικές από τις σημερινές. Η φτώχεια μας έκανε να ζούμε μια ζωή απλή, με λιγαδάκια πράγματα και δε μας άφησε να απομακρυνόμαστε από τη φυσική ζωή, αλλά μας έκανε να πίνουμε και να θυζάμε τον λοένα από την καθαρή δρυσούλα που τρέφει με αληθινή τροφή την καρδιά του ανθρώπου. Σε αυτό συνέργησε και το καλό αγέρι που έχει η πατρίδα μας και η ημεράδα που έχουν τα βουνά και οι θάλασσές της, ώστε να μας φαίνεται σαν πονετικά μάνα, που μας δασάει πάντοτε στην αγκαλιά της. Ε! λοιπόν αυτοί οι ζωάχοι και βουνήσιοι άνθρωποι, οι τροπάνηδες και πολεμιστάδες μας κάνανε τα πιο πολλά αλλά και τα πιο καλά τραγούδια και τις παροιμίες και η γλώσσα τους έχει κάποιες χάρες κι ομορφίες που δεν τις έχει η γλώσσα μας, η γραμματισμένη. Στα τραγούδια που φτιάξανε αυτοί δλέπουμε κάποια αλήθεια και μια εντέλεια που δεν τη φτάνουνε ποτέ οι σπουδασμένοι ποιητές.

Γιατί οι απλοί άνθρωποι, είναι τ' αληθινά παιδιά της

φύσης και έχουνε ανταπόκριση μαζί της. Ούτε πέννα, ούτε χαρτί, ούτε μελάνι πιάσανε στα χέρια τους. Α πό την καρδιά τους ανέθηκε στο στόμα κι από κεί στα χείλη όπως λαλάει το πουλί, κι ύστερα μαζεύτηκε παντού. Το είπαν οι κούκοι στα βουνά κι οι πέρδικες στα πλάγια. Στην πατρίδα μας τη φτωχή κι απομονωμένη, εδώ πέρα στα βουνά και στις κλεισούρες, που ζούσανε άνθρωποι φτωχοί κι αγράμματοι άνθιζε ακατάλυτο το αρχαίο δένδρο της Δωδώνης και γαργάριζε πάντοτε η βρύση που είχε πειέ ο Όμηρος, ο Ησίοδος κι ο Ρωμανός ο Μελωδός. Εδώ τραγουδιόντανε, το πως έρχεται ο άνθρωπος στον κόσμο, το πως αγαπάει, το πως πεθαίνει το πως μακαρίζεται. Τα τραγούδια του λαού μας είναι αγνά κι αιμόρρατα αγριολούλουδα που φυτρώσανε απάνω στις καθαρές και θαλασσιμένες βροχόπετρες, όπου τις δέννει ο πόνος και που φεγγυολάνε σαν διμάντια, από τον ήλιο και που ξεπλένονται από την ολοκαύθη βροχούλα. Ποιά άλλη φυλή στόλισε τη ζωή της με τέτοια αιμόρρατα λουλούδια; Σε ποιά χώρα με κοφτερό σμιλάρι τεχνουργέσανε τέτοια τραγούδια παλληκαρίσια, τέτοια ερωτικά, τέτοια ναυορίσματα, τέτοια μοιρολόγια που να ρογίζει η γης από την πίκρα; Πουθενά!

Το δημοτικό τραγούδι δεν γεννήθηκε απότομα σαν ένα θαύμα, παρά είναι αποτέλεσμα εξέλιξης, μακρόχρονης καλλιέργειας, όπως συμβαίνει με όλες τις μορφές που δγαίνουν από τα σπλάχνα

του λαού.

Σε τόσο τα δημοτικά τραγούδια που σώθηκαν από τον ακριτικό κύκλο και δω παρουσιάζονται σε μια δημοτική ολότρελα νέα και πρωτότυπη, με τους δικούς της εκφραστικούς τρόπους και με το δικό της χαρακτήρα. Εκτός από τα κλέφτικα και ιστορικά τραγούδια για τα άλλα δημοτικά τραγούδια που σώθηκαν μέχρι σήμερα δεν μπορεί να καθοριστεί από ποιά εποχή χρονολογούνται. Παρατηρούμε όμως πως όσο παλιότερα έχουν καταγραφεί τόσο πιο γνήσια διατηρούνται. Πολλά από τα σωζόμενα είναι χαλασμένα, παραποιημένα, γεμάτα με ξένες παρεμβολές και σύγχυση. Χρειάζεται να είναι κανένας πολύ κοντά στο δημοτικό τραγούδι για να αναγνωρίσει τις πλαστότητες, τις παραφθορές και τα παραγεμίσματα. Στο περνάει ο καιρός, ο λαός όχι μόνο τα δημοτικά τραγούδια ξεχνάει, αλλά και το πνεύμα τους έχει χάσει. Ευτυχώς που η δημοτική ποίηση συνοδεύει όλες τις σημαντικές πράξεις του Ελληνικού λαού. Από την κούνια μέχρι τον τάφο, για όλες τις καταστάσεις ο λαός δημιούργησε το ανάλογο τραγούδι.

Κέντρο Υγείας Δερβιζιάνων 31555
Αγροτικό Ιατρείο Κοπάνης 91251
Αμεση Δράση 100
Σ. Χ. Δερβιζιάνων 31201
Σ. Χ. Πεντοδάκου 91231
Νοσοκομείο Χατζηκώστα 33461
Τραχαία Ιωαννίνων 26308
Ι.Κ.Α. Ιωαννίνων 26342
Πυρσοδεστική Υπηρεσία 199
Πυρκαγιές Δασών 191
Νομαρχία Ιωαννίνων 21901
Βλάβες ΟΤΕ 121
Βλάβες ΔΕΗ 125
Ειδήσεις 115
Πληροφορίες ΟΤΕ 313

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Η ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΝΤΟΥΛΑ και Μαθηματικών σε μαθηκαθήγητρια παραδίδει μαθήματα Φυσικής — Χημείας κατ' οίκον τηλ. 36588.

ΚΕΝΤΡΟ ΕΠΙΠΛΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ
Αρίστη ποιότητα — Καλές τιμές — Φιλικό περιβάλλον
Φ. Τζαβέλλα (Σταδιο) Ιωάννινα

και σήμερα με όλες τις μεγάλες μεταβολές που έγιναν στη ζωή του εξακολουθεί να χρησιμοποιεί τα ορισμένα για κάθε περίπτωση τραγούδια. Στην επαρχία και πιο πολύ στα απομακρυσμένα χωριά που η επίδραση της πολιτείας είναι λιγότερη, διατηρούνται ακόμα τα παλιά έ

θιμα στους γάμους, στα πανηγύρια, στις γιορτές, στους χορούς, στις διάφορες εργασίες, στα ναυορίσματα, στους θανάτους. Και στις πόλεις ο λαός σε κάθε ψυχαγωγία του χρησιμοποιεί ακόμη το δημοτικό τραγούδι.

Ησυνέχεια στο επόμενο φύλλο της ΦΩΝΗΣ

ΨΙΛΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Μια πρόταση για το περιβάλλον

Του Β. Γαληνός αγροφύλακα

Ετσι για ένα ρακί στο πόδι και για να σταυρώσω με καμιά κουβέντα μήκη στο μαγαζί των αδελφών Μπουτζίνα στους Βαργιάδες. Πριν όμως κάτσω καλά με πελάδα ο Βαγγέλης — Κώστας ο αγροφύλακας. Γράψε, μου λέει, μια πρόταση που έχω να κάνω για τα σκουπίδια. Και να πως βλέπει εκείνος το θέμα:

—Όπου κι αν περάσεις κατ'όδρομο βλέπεις πεταμένα σκουπίδια. Στη Γκιρμιάνα στον Αη Λιά, στο Βαθύλακκο, Παντού πλαστικές σακούλες και ότι άλλο βάλει ο νους σου παλαιό και άχρηστο. Είναι ένα θέαμα αηδιστικό πέρα από τη μόλυνση που μπορεί να παρουσιασθεί.

Γάτες σκυλιά και κάθε είδους ζώδια μπορούν να μεταφέρουν παλαιάρωσες από εκεί στην πόρτα σου.

Προτείνω μας είπε, να συνηθίσουν οι κοινότητες από Θεοισκίση και μέχρι τα Δερβιζιάνων να ορίσουν ένα δυο σκουπιδότοπους να δέχονται και ένα αυτοκίνητο να μετα-

φέρουν τα σκουπίδια εκεί. Στη συνέχεια να τα καίνε. Ετσι ώστε να αποφεύγεται κάθε εστία μόλυνσης.

Εμείνα κατάπληκτος από την παρατήρηση και την πρότασή του. Απευθύνεται σε σας κύριοι Πρόεδροι των συστημάτων μας, πρέπει να μετρήσει τουλάχιστον σε δύο από τις τρεις επισκέψεις αυξημένα όρια είτε της συστολικής είτε της διαστολικής Α.Π.. Παράλληλα θα πρέπει να συνθησύνουν να κρατάμε ημερολόγιο — κατάστιχο —

για τα καταφύγια θηραμάτων έθιξε με σαφήνεια ο φίλος μας Βαγγέλης Παππάς και πρότεινε την περιοχή της Ολύτσικας από Βαρυάδες μέχρι Τσερίτσιαννα, δεξιά του δρόμου και μέχρι την κορυφή. Το θέμα αυτό ήδη κοιβε ντιάζεται και ίσως στο επόμενο φύλλο έχουμε κάτι νέο τερο.

Πριν χαιρετήσω την όμορφη συντροφιά που μου έφερε αρκετή ώρα πετάχθηκε ένας και χαριτολογώντας μου είπε:

—Πάει! τον χάσαμε το Βαγγέλη πήγε με τους οικολόγους.

—ΛΕΤΕ;

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟ
Βασ. Κόλλιας
Υπεραυτόματα μηχανήματα Kodak
οδός Πυρσινέλλα

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ιατρικά θέματα

Υπέρταση

Είναι σίγουρο ότι τουλάχιστον ένας στους τέσσερις μας, έχει νοιώσει κάποιο αισθημα οφρους η πόου στο πίσω μέρος της κεφαλής (υπινιακά), είτε κάποιο βουτύ στα αυτιά και σκεφθήκαμε τότε να μετρήσουμε την αρτηριακή πίεση (ΑΠ) σε ένα δραχμόνά μας και δρέθηκε τότε να έχουμε πίεση. Γι αυτό θα σταώ λίγο ντο τι είναι επισημειωμένο κάθε ηλικία να ξέρε την μεγάλη (συστολική) πίεση και την μικρή (διαστολική) πίεση, οι οποίες όταν ξεπερνάνε τις τιμές 14 και 9 αντίστοιχα, είναι παθολογική. Φυσικά όταν έχουμε περάσει τα εξήντα χρόνια, είναι δεδομένη η γήρανση των κυττάρων του οργανισμού με συνεπακόλουθο απώλεια της ελαστικότητας των τοιχωμάτων των αγγείων και ως εκ τούτου παθολογική θα θεωρηθεί, αντίστοιχα υπερβολή των αριθμών 16 και 9,5.

Τότε είναι απαραίτητη η επίσκεψη στο γιατρό μας, που αφού κάνει μια προσεκτική αντικειμενική εξέταση των συστημάτων μας, πρέπει να μετρήσει τουλάχιστον σε δύο από τις τρεις επισκέψεις αυξημένα όρια είτε της συστολικής είτε της διαστολικής Α.Π.. Παράλληλα θα πρέπει να συνθησύνουν να κρατάμε ημερολόγιο — κατάστιχο — για τα καταφύγια θηραμάτων έθιξε με σαφήνεια ο φίλος μας Βαγγέλης Παππάς και πρότεινε την περιοχή της Ολύτσικας από Βαρυάδες μέχρι Τσερίτσιαννα, δεξιά του δρόμου και μέχρι την κορυφή. Το θέμα αυτό ήδη κοιβε ντιάζεται και ίσως στο επόμενο φύλλο έχουμε κάτι νέο τερο.

Με το ανωτέρω πλάνο όπως έχουν αποδείξει μακροχρόνιες έρευνες σε όλο τον κόσμο ελαττώνουμε τους κινδύνους που διατρέχουμε όταν το αίμα μας κυκλοφορεί με αυξημένη πίεση στα αγγεία και τροφοδοτεί ανομοιόμορφα υφίστητες λειτουργικότητας ευγενή όργανα, όπως η καρδιά, ο εγκέφαλος και οι νεφροί. Ετσι ελαχιστοποιούμε τους κινδύνους καρδιακής ανεπάρκειας και εμφραγμάτων αγγειακών εγκεφαλικών επεισοδίων και νεφρικής ανεπάρκειας, εξασφαλίζοντας στον εαυτό μας μια καλύτερη ποιότητα ζωής.

Στο υπόλοιπο 10% με δυτεροπαθή υπέρταση υπάρχει κάποια νεφρική δυσλειτουργία όπως σπειραματονεφρίτιδα στένωση νεφρικής αρτηρίας

ή ενδοκρινική δυσλειτουργία σε επίπεδο επινεφριδίων, θυρεοειδή ή στένωση ισθμού αορτής ιδιαίτερα σε παιδιά ή ανευρίσκονται σε μια γυναίκα που βρίσκεται σε περίοδο κύησης ή κάνει χρήση αντιυψηπτικών.

Για την ρύθμιση της αρτηριακής υπέρτασης η σύγχρονη ιατρική φαρέτρα διαθέτει αφενός αρκετά εξελιγμένα φαρμακευτικά σκευάσματα αφετέρου αρκετές σφάρμακες θεραπευτικές μεθόδους που πρέπει αμφότερες να τηρούνται με θρησκευτική ευλάβεια από τον ασθενή. Επιγραμματικά κρίνω σκόπιμο να αναφέρω μόνο τις βασικές φάρμακες θεραπευτικές οδηγίες που συνοψίζονται:

α) Ελάττωση του άγχους και των εξωτερικών στρεσογόνων παραγόντων με διάφορες τεχνικές χαλάρωσης β) επιτακτική απώλεια του περιττού σωματικού βάρους γ) ελάττωση ημερήσιας πρόσληψης αλατιού με το να το αποφεύγουμε να το προσθέτουμε απλόχερα στο μαγειρέμα ή να χρησιμοποιούμε κονσερβοποιημένα και υπερλατισμένα σύγχρονα προϊόντα δ) τη προσήλωσή μας σε μια γαλακτοκομία — ιχθυό — φυτοφαγική διαίτα που είναι πλούσια σε διαιτητικές και ιόντα όπως το κάλιο, το ασβέστιο, το μαγνήσιο, το σελήνιο, ε) την αποφυγή αυξημένης ποσότητας σιτισινευματωδών.

Με το ανωτέρω πλάνο όπως έχουν αποδείξει μακροχρόνιες έρευνες σε όλο τον κόσμο ελαττώνουμε τους κινδύνους που διατρέχουμε όταν το αίμα μας κυκλοφορεί με αυξημένη πίεση στα αγγεία και τροφοδοτεί ανομοιόμορφα υφίστητες λειτουργικότητας ευγενή όργανα, όπως η καρδιά, ο εγκέφαλος και οι νεφροί. Ετσι ελαχιστοποιούμε τους κινδύνους καρδιακής ανεπάρκειας και εμφραγμάτων αγγειακών εγκεφαλικών επεισοδίων και νεφρικής ανεπάρκειας, εξασφαλίζοντας στον εαυτό μας μια καλύτερη ποιότητα ζωής.

Ετρεχαν μικροί μεγάλοι στο Ντερενί, όπου θα πέρασαν φορτωμένα σε γερά μουλάρια. Ο μπάρμπα Τάσιος

Η συμβολή των Λακκιωτών στην απελευθέρωση 1912-13

Επειδή το Μπιζάνι ήταν αδύνατο να πέσει ένεκα της χώρας του ο Ελληνικός στρατός αποφάσισε να επιτεθεί από το δυτικό μέτωπο.

Τα αντάρτικα στρατεύματα συμπυκνώνονταν προς τη μεριά της Ολύτσικας. Πολλοί των κατοίκων έδειξαν απροθυμία να ανέβουν στην αφιλόξενη Ολύτσικα γιατί ήδη είχαν αρχίσει τα πρωτοβόρρα. Από την κορυφή της ΜΠΙΤΕ ΡΑΣ κατέβηκε στους Γεωργάνους ο Καπετάν Κολοδός προκειμένου να συγκεντρώσει και να βγάλει στο δυνό τους κατοίκους. Ο μπάρμπα Κώστας Πάτσας μου διηγήθηκε το πως είδε τον Καπετάνιο να μιλάει στους Γεωργανίτες.

Ήταν σωματερός με αδρά και πολύ τονισμένα χαρακτηριστικά, ήταν δορική αρματομένος, με σείρες σταυρωτά τις φυσιγγιοθήκες στις πλάτες του είχε ριγμένη την κάπα του και στα χέρια του κρατούσε δούρδουλα. Στους συγκεντρωμένους ήταν και ο ΠΕΝΤΕΦΟΥΝΤΗΣ. Και επειδή έδρανε κρατούσε ομπρέλα. Σπάνιο είδος για την εποχή εκείνη η ομπρέλλα αλλά ο πεντεφούντης που είχε αποκτήσει το παρατσούκλι του από τις πέπτε φούντες που είχε στην κάπα του ήταν τραγογράφης και ντυνόταν άφουα για την εποχή του. Παρακάλεσε λοιπόν τον Καπετάνιο να μην τον βγάλει το δρόμο στο δυνό, αλλά να πάει την ημέρα γιατί ήταν ντελικάτος, αμάθωτος και κρώανε. Τότε ο Καπετάν Κολοδός σήκωσε το μαστίγιο και το κατάφερε πάνω στον Πεντεφούντη, όπου και η ομπρέλλα διαλύθηκε. Αποφασίστηκε να γίνει η μετάβαση στρατευμάτων καθώς και ο ρεϊνού πυροβολικού στα δύο δυνά. Ξεκίνησαν από την Φιλιππίδα τα κανόνια και πυρώνοντας από Ρωμιά μπήκαν στη Μικρή Λάκκα. Ο κόσμος έτρεχε να δει το μεγάλο κανόνι που θα συνέβαλε στο να πάρουμε τα Γιάννινα.

Ετρεχαν μικροί μεγάλοι στο Ντερενί, όπου θα πέρασαν φορτωμένα σε γερά μουλάρια. Ο μπάρμπα Τάσιος

είναι σήμερα 86 χρονών, όταν και αυτός παιδάκι οκτάχρονο πήγε να δει το κανόνι δεν του έκανε και τόσο μεγάλη εντύπωση, γυρνώντας στο σπίτι είπε στη δάδα του: —Το τόπι δάβω είναι σαν η δλάντα.

Μπορεί δέβαινα το τόπι (κανόνι) να είναι σαν την δλάντα, αλλά μπορεί και ρίχνει τις οβίδες από την Ολύτσικα στη Μακωλιάσσα. Πριν κλείσουμε και τούτη τη συνέχεια θα πρέπει να Συνέχεια στην 6η σελίδα

Συνέχεια από την 2η σελίδα
κού τάγματος με δικαίωμα να επιστρατεύει ανάλογα με τις ανάγκες δύναμιν 500 ανδρών εις δε τα κατάστιχα και τεχωρήθη ως μπίσματος (ταγματάρχης) τα δικαιώματα ταύτα ορίζονται κληρονομικά.

Ο Ευθύμιος Ζήκος ήτο αμείλικτος διώκτης των ληστοσυμμοριών αι οποίαι επί των ημερών του εξοντώθησαν πλήρως, αι πολυμελείς Αλδανικά ληστοσυμμορίες που ρήμαζαν το Ζαγόρι δεν τολμούσαν να εμφανιστούν και γενικά εις την ύπαιθρον επικρατούσε απόλυτος ασφάλεια.

Ο Ευθύμιος Ζήκος δεν έζησε πολλά χρόνια, τον καιρό εκείνο επεδόθη εις τους κατοίκους των Ελληνικών χωριών ένας άδικος φόρος, εκτός από το δέκατο να παραδωθούν μεγάλων αιζυθό μικρών ζώων (γίδια και πρόβατα). Εκπρόσωποι από τα χωριά παροιστάσθηκαν εις τον Ευθύμιον Ζήκον και τον ευχόμενοι ότι τους ήτο αδύνατον

Οι Ζηκαίοι εξεδίκηθηκαν τον θάνατον του Ευθυμίου Ζήκου σιλήρη το δε αρματοωλικό ανέλαβε ο πρωτότοκος υιός αυτού (ο Ευθύμιος Ζήκος είχε 10 παιδιά 5 αγόρια κι 5 θυγατέρες) ο ήρωας Λάμπρος Ζήκος. Σημειώσις, ο υπογράφων είναι διαγόνος του Ευθυμίου Ζήκου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΚΟΣ

Συνέχεια από την 3η σελίδα
που σήμερα χάρη στη δωρεά του αείμνηστου Νίκου Διαμάνη και Αίττας Μαρινάτου, ως και άλλων συγχωριανών μας έχει εμπλουτιστεί με πολλούς τόμους αφέλιμων βιβλίων, στεγάζεται δε στο ωραιότατο πνευματικό κέντρο και είναι η μοναδική σε όλη τη Λάκκα Σουλίου.

Πρωτοστάτησε και πρωτοστατεί ο Μ.Σ. σε κάθε πνευματική — πολιτιστική και ορθαστική εκδήλωση και βοηθεί παντοiotρόπως στην εκτέλεση κοιν. έργων. Τελευταία σκοπό έβαλε την ίδρυση λαογραφικού μουσείου και μεταφορά τμήματος του φωτογραφικού αρχείου του αείμνηστου συγχωριανού μας Πέτρου Παυλίδη. Ευχόμενα στο καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο την πραγματοποίηση των σκοπών και επιτυχία στο όλο έργο του για το καλό του τόπου που γεννηθήκαμε, ανδρωθήκαμε και που αγαπάμε με πάθος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

Ο αρχαιότερος Σύλλογος

Συνέχεια από την 3η σελίδα
Τελευταία σκοπό έβαλε την ίδρυση λαογραφικού μουσείου και μεταφορά τμήματος του φωτογραφικού αρχείου του αείμνηστου συγχωριανού μας Πέτρου Παυλίδη. Ευχόμενα στο καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο την πραγματοποίηση των σκοπών και επιτυχία στο όλο έργο του για το καλό του τόπου που γεννηθήκαμε, ανδρωθήκαμε και που αγαπάμε με πάθος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ευχαριστήριο του Συλλόγου Αχλαδέας

Ο Γιώργος Ρίζος είναι από το Τόσκεσι (Αχλαδέα) γυιός του μακαρίτη Γιάννη Ρίζου. Πήγε δυό — τρεις χρονιές στο γυμνάσιο στα Δερβίζιανα και ήταν από τους πρώτους μαθητές. Αν λάβει κανείς υπόψη ότι την εποχή εκείνη δεν είχαμε δικά μας διδλία, τα πιά πολλά ήταν δανεικά και ακόμη το πήγαινε — έλα κάθε μέρα μία μιση ώρα δρόμο με μισό παπούτσι στο σχολειό και με την πείνα μέχρι το κόκαλο τόσο ο συγχωριανός μας Γιώργος, όσο και όλα τα παιδιά της εποχής του ήταν όχι απλώς πρώτοι αλλά άριστοι μαθητές.

Όλες οι παραπάνω αλλά και πολλές άλλες αιτίες έκαναν τον Γιώργο Ρίζο να ταξιδεύσει στην Αθήνα τη φτωχαζόχτρα. Έκανε διάφορα επεγγέλματα μέχρι που βρήκε το δρόμο του. Έγινε επιχειρηματίας, διευθύνει ένα πολυτελές κέντρο στον Πειραιά. Πολλές φορές έδειξε ότι δεν ξέχασε το χωριό του, ποτέ δεν απέκοψε τους κρίκους της αλυσίδας που τον συνδέουν με αυτό. Πρόσφατα συναντήθηκε με τον Πρόεδρο του Συλλόγου μας και για ενίσχυση του ταμείου μας του εγχείρησε ποσό 15.000

δραχμών.

Φίλε Γιώργο αισθανόμαστε την ανάγκη να σε ευχαριστήσουμε θερμά. Η χειρονομία του αυτή μας τόνωσε ηθικά γιατί βλέπουμε πως το έργο του Συλλόγου μας εγκρίνεται από τους συγχωριανούς μας. Τα χρήματά σου σίγουρα θα πιάσουν τόπο γιατί ο Σύλλογός μας έχει βάλει υψηλούς στόχους και πιστεύουμε ότι θα τους επιτύχει.

Επιθυμούμε με αυτή την ευκαιρία να ευχαριστήσουμε και την ερείτιμο σύζυγό σου Τούλα για την επιταγή που έδωσε στον Πρόεδρό μας και που έχει στόχο να γίνει κάτι στο χωριό μας στη μνήμη του πεθερού της ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΖΟΥ. Επιτρέψατε μας όμως να ασχοληθούμε στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας όταν θα έχουμε αποφασίσει για το που θα τοποθετήσουμε την προσφορά της, μιας και μας εξουσιοδότησε εν λευκώ, τόσο με τον μακαρίτη πατέρα σου Γιάννη, όσο και με τη νύφη του και σύζυγό Τούλα. Και πάλιν ευχαριστούμε θερμά.

Το Δ.Σ. του Λαογραφικού Πολιτιστικού Συλλόγου Αχλαδέας Λάκκας Σουλίου

Κοινωνικά

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

Ο δικηγόρος Ακης Οικονόμου από την Αχλαδέα Ιωαννίνων έκαμε τα βαφτίσια του αγοριού του στην εκκλησία της Περιβλέπτου Ιωαννίνων.

Νουνός ο πρώην Υπουργός Ευάγγελος Γιαννόπουλος.

Το όνομα οπωσδήποτε χριστιανικό παραδοσιακό, Δημητράκης (Μίμης) του παπ-

πού του τ' όνομα, που ήταν γνωστό στην περιφέρεια Λάκκας Σουλίου, στην πόλη των Ιωαννίνων και στον Ελλαδικό χώρο γιατί διετέλεσε μέλος της Διδακταλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας και διεκρίθη για τους συνδικαλιστικούς αγώνες του.

Η ΦΩΝΗ εύχεται να ζήσει ο νέος Μίμης.

Κέντρο Διασκέδασης
«Εντελθάϊς»
Αεροδρόμιο
Γάμοι, χοροί, άνετη σάλα,
άκρα περιποίηση
Βασ. Βακάλης

Το χρονικό

Συνέχεια από την 1η σελίδα μας και στους αρμόδιους φορείς πως κάθε αδιαφορία για την περιφέρεια αυτή αφήνει κενά και είναι καταδικαστέα και άδικη.

Στο οδικό δίκτυο της περιοχής, την γεωργική και κτηνοτροφική έπαλξη στην οποία βρίσκονται οι περισσότεροι κάτοικοι του χώρου αυτού.

Αδίστακτα δια του μικρού αυτού έντυπου προτείνουμε την τουριστική ανάπτυξη, τις κοινωνικές παροχές που διεκδικούν οι ξωμάχοι του παραγκωνισμένου τόπου, την πολιτιστική άνοδο, την αξιοποίηση λαογραφικών και παραδοσιακών κειμηλίων, σε κάθε κοινότητα που τυχαίνει να είναι κληρονόμος και οι κάτοικοί της κτήτορες των έργων αυτών.

Με την ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ υψώσαμε τη φωνή μας στεντόρια. Κάνουμε αγώνα ειρηνικό, ωραίο, ηθικό, νόμιμο, δίκαιο προς την πολιτεία και τους εκπροσώπους της, έτσι ώστε ο λαός της περιφέρειάς μας αν δεν πρωτοπορεί σε έργα και δικαιώματα που του αξίζουν να συμπορεύεται τουλάχιστον με άλλες όμοιες περιοχές του Ελληνικού χώρου.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Τα έργα

Συνέχεια από την 1η σελίδα τοδοτήσή του είναι σοβαρό θέμα και παρόλα τα διαδήματα μας και την κρούση του κώδωνα του κινδύνου δεν βρήκαμε ανταπόκριση.

Η επέκταση του εσωτερικού μας υδραγωγείου προς Τσουμπαίικα και Καροπούλα, η κατασκευή Κοινοτικού καταστήματος, Ιατρείου, πνευματικού κέντρου και η κατασκευή ορισμένων δρόμων προσπέλασης δασοτόπων είναι οι μελλοντικοί μας στόχοι ώστε να καταστεί διώσιμο το χωριό μας και να επαναπατριστούν οι ξενητέ-

μένοι αφού λόγω εποχής και των μέσων μετακινήσεως τα Γιάννενα είναι μόνο μισή ώρα δρόμος με το αυτοκίνητο.

Η συμβολή των Λακκιωτών

Συνέχεια από την 5η σελίδα πούμε πως ο ακαταπρόλητος πρωτεργάτης και συντονιστής των επιχειρήσεων του Μικτού Στρατεύματος Δημ. Μπότσαρης δεν έπαψε να δίνει μάχες παντού. Όπως εκείνη της Κοπάνης που αφού απώθησαν αρχικά τους Τούρκους, αυτοί ξαναγύρισαν και έκαψαν το χωριό στις 28 Οκτώβρη 1912 ώρα 4.30 μ.μ. Ε

νώ τα κανόνια περνούσαν για τα δυό βουνά όπως προαναφέραμε ο Καπετάν Φουρτούνας μπήκε στο χωριό Μανωλιάσσα και κατέλαβε το κοινόκιο του Χαλούζη όπου βρήκε δυο σημαίες τουρκικές, 150 ταγάρια βρίζα, 150 λαμπάκι και 200 κριθάρι.

Τούτο έγινε την τελευταία μέρα του Οκτώβρη του 1912. ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Έργα στο Αλεποχώρι

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Αλεποχωρίου μας έδωσε τα παρακάτω στοιχεία κάνοντας έτσι έναν απολογισμό του χρόνου που πέρασε για όσα έκανε στην κοινότητά του και για όσα προγραμματίζει για φέτος.

Πρώτο θέμα ήταν και είναι το πνευματικό κέντρο που το παλεύει έχοντας συνεργάτες τον πολιτιστικό Σύλλογο και όλους τους συγχωριανούς του. Όπως χαρακτηρίστικά μας είπε μέχρι στιγμής έγινε η τεχνική μελέτη και η οικονομική που ανέρ-

χεται στα 17 εκατ. δραχμές. Δεύτερο στη σειρά έργο είναι η διαμόρφωση της κεντρικής πλατείας που προυπολογίστηκε δαπάνη 13 εκατ. δρχ, την οικονομικοτεχνική μελέτη την έκανε ιδιώτης.

Τρίτο θέμα είναι τα δασικά έργα. Στη θέση Γραμματικό που είναι μέσα στο χωριό αποφασίστηκε να δενδροφυτευθούν 30 στρέμματα. Τούτο γίνεται παράλληλα με ζώνη αντιστήριξης, περίφραξη και ανακατασκευή της δρύσης.

Εκείνοι που φεύγουν Στέφανος Ζιώγας

Τις ημέρες του Μάρτη και παραμονές της 25 Μαρτίου γιορτής της εθνικής μας παλιγγενεσίας απεδίωξε στα Γιάννενα ο Στέφανος Ζιώγας από την Μουκοβίνα Λάκκας Σουλίου.

Ο γενναίος αυτός λακκιώτης μαζί με πολλούς άλλους συντοπίτες έλαβε μέρος στον πόλεμο του 1940 κατά των Ιταλών και Γερμανών. Σε μια μάχη τραυματίστηκε κι απεσύρθη ως ανάπηρος πολέμου, εκτελέσας στο ακέραιον το ιερό προς την πατρίδα καθήκον.

Έλαβε ενεργό μέρος στην Εθνική Αντίσταση των ΕΟΕ Α και διακρίθηκε για την αγωνιστικότητά, τη φιλοπατρία και την αντοχή του μέχρις αυτοθυσίας.

Η Λάκκα Σούλι απώλεσε έναν ευγενικό και έντιμο αγωνιστή, που ακόμα θα μπορούσε να προσφέρει στην κοινω

νία παρόλο το βάρος της ηλικίας των 72 χρόνων, γιατί ήταν πνεύμα δράσης χωρίς υπερβολή.

Διετέλεσε πρόεδρος του Συλλόγου των αναπήρων και θυμάτων πολέμου των Ιωαννίνων, από όπου διεξήγαγε αγώνες για την ικανοποίηση δικαίων αιτημάτων των αναπήρων και θυμάτων πολέμου του Ελλαδικού χώρου.

Ακόμα διετέλεσε και διευθυντής γραφείου πλάι σε κατ'εξοχή βουλευτές του Νομού Ιωαννίνων, χρόνια ολόκληρα και από τη σκοπιά αυτή βοήθησε και άτομα και σύνολο απόμων για την παρέρρα προκοπή και σταδιοδρομία τους σε πάστα και θέσεις της πολιτείας.

Τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Αχλαδέας εκφράζουν από τη στήλη αυτή θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς και φίλους του αξέχαστου Στέφανου Ζιώγα.